

Жалбоподателя „ДИМАС“ АД, ЕИК 107030335, със седалище и адрес на управление гр. Габрово, ул. „Трети март“ № 53, е обжалвал Наказателно постановление № НП-246, издадено на 14.09.2022 година от Министър на земеделието, с което за нарушение по чл. 2, ал. 1 във вр. с чл. 3 от Закон за опазване на земеделските земи и чл. 7, ал. 1 от ППЗОЗЗ, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 1000 лева, на осн. чл. 41, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 1 от ЗОЗЗ. По съображения, изложени в подадената жалба и развити в проведеното по делото съдебно заседание чрез процесуален представител, който е упълномощил според предвидения за това ред, жалбоподателя е счел наказателното постановление за незаконосъобразно и го е обжалвал като такова с искания за неговата отмяна, заедно с всички законни последици, които произтичат от това. Последните включват и разноски, заплатени на този процесуален представител, чието присъждане се търси от него въз основа на указаното в ЗАНН.

Ответната по жалба страна чрез процесуален представител, който е упълномощен по надлежния ред, оспорва подадената жалба, като застъпва становище за оставянето на същата без уважение и за потвърждаване на атакуваното чрез нея постановление като правилно и законосъобразно.

След като съпостави събраните при производството писмени и гласни доказателствени материали, съдът намери за установено следното от фактическа страна:

Чрез писмо (приложено на л. 59 от НАХД № 862/2022 г. на Районен съд Габрово) с Изх. № 443/07.03.2022 г., Директора на РИОСВ – Велико Търново е изискал от Директор на ОД „Земеделие“ Габрово становище във връзка с допустимата реализация на инвестиционно предложение за „Добив на подземни богатства-строителни материали (варовици и пясъчници) от находище „Чириковец“, община Габрово, област Габрово“. Предложението засягало няколко имота, разположени в землището на с. Лесичарка, община Габрово, в т.ч. поземлен имот с идентификатор по КК и КР 43339.11.193, с площ от 84 947 кв. м., намиращ се в землището на това населено място и представляващ „пасище“ 10-та категория, частна държавна частна собственост. След извършена документална проверка Директора на ОД „Земеделие“ Габрово е издал Заповед № РД-07-08 от 15.03.2022 г., чрез която е определил комисия със задача: в срок до 18.03.2022 година да извърши проверка на място в посочения поземлен имот, за която да се състави констативен протокол. Приложената на л. 54 заповед установява, че в комисията е бил включен и св. Милен Николов, ст. експерт в ГДАР в ОДЗ Габрово.

В изпълнение на указаното в заповедта, на 16.03.2022 година комисията е извършила проверка на място, при която установила, че 1. В поземлен имот с идентификатор 43339.11.193 по ККР на с. Лесичарка, община Габрово, от VIII-ма категория по ЗАТУРБ, с площ 84 947 кв.м. земеделска земя от 10 категория и пети бонитетен дял, собственост на ДПФ, е извършена дейност, водеща до увреждане, замърсяване и разрушаване на земеделска земя, свързана със следното: в част от имота (около 7 дка) се извършва неправомерен добив на инертен материал, но без промяна в предназначението на земята, в нарушение на чл. 2, ал. 1 във вр. с чл. 3 от Закон за опазване на земеделските земи и чл. 7, ал. 1 от ППЗОЗЗ; и 2. През имота преминава съществуващ полски път, продължение на имот с идентификатор 43339.11.208 по ККР на с. Лесичарка, видимо обслужващ имот с идентификатор 43339.11.191 по ККР на това населено място, както и обект, находящ се в имот с идентификатор 43339.11.209 по ККР на с. Лесичарка, община Габрово. При тази проверка (по време на която са били изготвени и няколко фотоснимки) е бил съставен констативен протокол, приложен на л. 30, от който е видно, че при нея не е присъствал представител на „ДИМАС“ АД Габрово. Показанията на разпитаните по делото свидетели сочат, че такъв представител е присъствал на 25.03.2022 година по време на втора проверка, при която не са били установени данни, имащи отношение към нарушение, за което дружеството е било санкционирано чрез обжалваното наказателно постановление.

Като се е базирал на изложените обстоятелства и на отразеното в констативния протокол, директора на ОД „Земеделие” Габрово е приел, че след като на 16.03.2022 г., в поземлен имот с идентификатор 43339.11.191 по КККР на с. Лесичарка от осма категория по VIII-ма категория по ЗАТУРБ, с площ 84 947 кв.м. земеделска земя от 10 категория и пети бонитетен дял, неполивна, собственост на ДПФ, е извършена дейност, водеща до увреждане, замърсяване и разрушаване на земеделската земя, при която в част от имота, в около 7,000 дка., се извършва неправомерен добив на инертен материал, без промяна в предназначението на земята, „ДИМАС” АД Габрово е нарушило чл. 2, ал. 1 във вр. с чл. 3 от Закон за опазване на земеделските земи и чл. 7, ал. 1 от ППЗОЗЗ. Във връзка с тези констатации до изпълнителния директор на дружеството е била изпратена покана с № РД-04-24-6/26.05.2022 г. (приложена на л. 29), с която същия бил поканен да се яви на 01.06.2022 година за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. На 01.06.2022 година, в присъствието на изпълнителния директор на „ДИМАС” АД, против дружеството е бил съставен акт за нарушение с посочената квалификация, препис от който е бил връчен на този директор, след като той се е запознал с отразените в него констатации. Въз основа на този акт и останалите материали от административно-наказателната преписка е било издадено и посоченото наказателно постановление, което е предмет на обжалване по настоящото дело.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна :

От съответната разписка, която представлява неразделна част от приложения (на л. 9-11) по делото заверен екземпляр от обжалваното наказателно постановление, е видно, че то получено от жалбоподателя на 26.08.2021 година. Според данните за входящ номер и дата, жалбата против същото е постъпила при наказващия орган на 30.08.2021 година, или в рамките на седемдневния срок, започнал (съобразно правилата на чл. 83 от ЗАНН и чл. 183, ал. 2 от НПК) да тече от деня, следващ датата за неговото получаване. С оглед на изложеното и поради обстоятелството, че е подадена от правоимащо лице, тя следва да се приеме за процесуално допустима, а разгледана по същество – и за основателна по отношение на искането за отмяна на обжалваното постановление, макар и не изцяло въз основа на съображенията, които се поддържат във връзка с него.

За да бъде законосъобразно всяко едно наказателно постановление, преди всичко такъв следва да бъде акта за установяване на съответното нарушение, което се санкционира чрез него. Последния е необходимо да отговаря на определени условия, към които преди всички останали спада и това съществуването на самото нарушение да се основава на събраните доказателства. Причината за това заключение произтича не от друго, а от обстоятелството, че преди всичко само наличието на едно виновно извършено деяние (под формата на действие или бездействие), което е нарушило установения ред на държавно управление и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред, би могло да послужи като основание за реализиране на отговорност за него. В настоящия казус това изискване не е изпълнено. Показанията на св. Милен Николов установяват, че по време на извършената проверка на място на 16.03.2022 година, в кариерата и отразения в постановлението имот не е бил извършван добив на инертен материал или каквито и да било други действия (като трошене, товарене, извозване) на вече извлечен такъв от него. Посоченото заключение не се опровергава от останалите приложения по делото доказателства, от които е видно, че датата 16.03.2022 година не е била ден за извършване на нарушението, а само дата, на която то е било установено като обективно съществуващ факт. Сам по себе си обаче този факт не е бил достатъчен да ангажира административно-наказателна отговорност за извършено нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН поради липсата на установени данни, които да водят до заключение не само за датата, на която то е осъществено, но и за обстоятелството, че е било извършено при осъществяване на дейност именно от концесионера „ДИМАС” АД Габрово. Във връзка с изложеното и като е

санкционирал посоченото дружество, вместо да прекрати образуването по повод на него административно-наказателно производство с мотивирана резолюция, към което го е задължавало предвиденото в нормата на чл. 54, ал. 1, т. 1 от ЗАНН, наказващия орган е допуснал нарушение на материалния закон, което е довело до незаконосъобразност на издаденото постановление. Поради искането за отмяна на същото се явява основателно и като такова следва да се уважи.

Предвид изложените до момента съображения съдът прие, че обжалваното наказателно постановление следва да се отмени. При това положение, с оглед на изрично изразеното искане и представените в подкрепа на същото писмени доказателства, намери, че въз основа на предвиденото в нормата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН ответната по жалба страна следва да бъде осъдена да заплати на „ДИМАС“ АД стойността на съответните разноси, възлизащи на сумата от 400 лева, които (според приложения на л. 72 от НАХД № 862/2022 г. на РС Габрово договор за правна защита и съдействие от 19.12.2022 г.) дружеството е заплатило за упълномощаване на процесуален представител – адвокат от Адвокатска колегия – Габрово, който не само че е изготвил подадената жалба против самото постановление, но и е представлявал същото в производството по настоящото дело, образувано във връзка с неговото обжалване. Те се явяват в рамките на минимума, посочен в чл.7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което няма основания за присъждането им в по-малък размер от действително заплатените за тях средства.